

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 80.530 van 31 mei 1999
in de zaak A. 84.227/IX-1816.**

In zake : Ronald GRUNEWALD,
die woonplaats kiest bij
advocaat Ph. VANDE CASTEELE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Vossendreef 6/8

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Landsverdediging.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Ronald GRUNEWALD op 20 mei 1999 heeft ingediend om, bij wege van uiterst dringende noodzakelijkheid, de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de "beslissing van 16 april 1999 houdende weigering van zijn aanvraag strekkende tot vrijwillig ontslag met ingang op 2 februari 1999";

Gezien het verzoekschrift dat Ronald GRUNEWALD op 20 mei 1999 heeft ingediend om, bij wege van uiterst dringende noodzakelijkheid, de volgende voorlopige maatregelen, met inbegrip van een dwangsom, te horen bevelen :

"Bevelen dat verwerende partij een definitieve ambtsontheffing met ingang op 1 juni 1999, subsidiair een tijdelijke ambtsontheffing wegens persoonlijke aangelegenheden voor de duur van één jaar met ingang op 1 juni 1999, verleent aan verzoeker,

Zeggen dat bij gebreke aan notificatie van voormelde nodige maatregel voor 25 mei 1999, een dwangsom van 100.000 F/dag vertraging zal verschuldigd zijn,

Verbieden, onder verbeurte van een dwangsom van 1.000.000 F dat, indien de verwerende partij een

intrekkingsbeslissing uitvaardigt, ze niet tegelijkertijd een nieuwe expliciete beslissing uitvaardigt inzake verzoekers aanvraag van 4 januari 1999 tot definitieve ambtsontheffing met ingang op 2 februari 1999,

Zeggen dat deze nodige maatregelen opgeheven worden nadat de beslissing tot inwilliging van verzoekers aanvraag van 4 januari 1999 definitief zal zijn";

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 21 mei 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 26 mei 1999 om 11.00 uur;

Gehoord de opmerkingen van advocaat Ph. VANDE CASTEELE, die verschijnt voor verzoeker, en van kapitein J. MEYUS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoeker in zijn verzoekschrift tot schorsing met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, onder meer, aanvoert "dat de weigering van de aanvraag tot definitieve ambtsontheffing een onrechtmatige krenking uitmaakt van verzoekers (te vrijwaren) fundamentele rechten en vrijheden, evenals van zijn legitieme verwachtingen", dat in casu verzoekers individuele vrijheid en vrijheid van arbeid miskend worden door de bestreden (weigerings-) beslissingen, dat de beroving van het genot van essentiële grondrechten, waaronder de individuele vrijheid, in se onherstelbaar is en nooit achteraf door een louter annulatiearrest ten genoegen kan hersteld worden, dat de vzw DAMIAAN Oostende na de kennisgeving van de bestreden akte op 18 mei 1999 onmiddellijk aan verzoekers raadsman te Oostende heeft meegedeeld dat "indien (verzoeker) niet onmiddellijk het werk kan hervatten, zijn wij genoodzaakt om de heer GRUNEWALD te vervangen door een derde", dat het schorsingsarrest de verwerende partij zal aanzetten om snel de wettelijkheid - de grondwettelijkheid - te herstellen, dat een ernstige machtsoverschrijding kan leiden tot het voorhanden zijn van een risico tot een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, hetgeen in casu kennelijk blijkt uit de ernstige middelen, dat de klaarblijkelijkheid van de gegrondheid van het middel ongetwijfeld zal leiden tot de vernietiging, zodat men in zulke omstandigheden verzoeker niet kan verplichten om zomaar een annulatiearrest af te wachten, dat het niet kunnen verkrijgen van een ambtsontheffing leidt tot een evident moeilijk te herstellen ernstig nadeel, dat het niet kunnen verwezenlijken van de doelstelling om elders tewerkgesteld te blijven ook een moeilijk te herstellen ernstig nadeel veroorzaakt;

Overwegende dat, met betrekking tot "de beroving van het genot van essentiële grondrechten",

waarbij verzoeker verwijst naar zijn "individuele vrijheid en vrijheid van arbeid", dient te worden vastgesteld dat de eventuele schending van genoemde grondrechten op zichzelf niet kan worden aanzien als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat de door verzoeker gegeven omschrijving van het nadeel ten aanzien van de beweerde miskennis van essentiële grondrechten te algemeen is en niet voldoende concreet om als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, te kunnen worden aangemerkt;

Overwegende dat, met betrekking tot het niet verder kunnen verwezenlijken van zijn tewerkstelling in het Algemeen Ziekenhuis DAMIAAN Oostende, dient te worden vastgesteld dat het door verzoeker beschreven nadeel voortvloeit uit het niet kunnen nakomen van zijn contract; dat een dergelijk nadeel niet in aanmerking kan genomen worden daar verzoeker dit contract heeft gesloten zonder de zekerheid te hebben dat het verenigbaar was met de verplichtingen die hij als lid van de krijgsmacht had; dat het niet verder kunnen uitvoeren van de arbeidsovereenkomst in essentie te wijten is aan het eigen gedrag van verzoeker, daar deze reeds een arbeidsovereenkomst aanging vooraleer zekerheid te hebben over zijn mogelijkheden tot een definitieve ambtsontheffing; dat er in die omstandigheden dan ook niet naar behoren kan onderzocht worden of het nadeel inderdaad én ernstig én moeilijk te herstellen is en direct wordt veroorzaakt door de bestreden weigeringsbeslissing;

Overwegende dat het op het eerste gezicht overigens helemaal niet is aangetoond dat er in casu sprake is van een ernstige machtsoverschrijding, zoals verzoeker voorhoudt;

Overwegende dat aan de voorwaarde tot schorsing, die betrekking heeft op het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, niet is voldaan;

Overwegende dat de verwerping van de vordering tot schorsing de verwerping van de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen, met inbegrip van een dwangsom, met zich brengt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij wege van uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen bij wege van uiterst dringende noodzakelijkheid, met inbegrip van de gevraagde dwangsom, wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op eenendertig mei 1900 negenennegentig,
door :

de H.	A. BEIRLAEN,	wnd. voorzitter, staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

A. BEIRLAEN.